

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 1:35 A anděl jí odpověděl: “Duch Svatý přijde na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní; proto také to Svaté (+dítě, B21), co se [z tebe] narodí, bude nazváno Syn Boží.

In the fulness of time He was to be revealed in human form. He was to take His position at the head of humanity by taking the nature but not the sinfulness of man. ST May 29, 1901, par. 11

ST – časopis Znamení doby, 29. května 1901, odst. 11 Když se naplnil čas, měl se objevit v lidské podobě. Měl zaujmout své postavení v čele lidstva tím, že na sebe vezme lidskou přirozenost, ale nikoli hříšnost.

He was born without a taint of sin, but came into the world in like manner as the human family. He did not have a mere semblance of a body, but He took human nature, participating in the life of humanity. 7BC 925.5

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 925.5 Narodil se bez poskvrny hříchu, přišel však na svět stejným způsobem, jakým přicházejí členové lidské rodiny. Neměl jen nějaké zdánlivé tělo, ale vzal na sebe lidskou přirozenost a podílel se na životě lidstva.

Christ, the second Adam, came to a world polluted and marred, to live a life of perfect obedience. The race, weakened in moral power, was unable to cope with Satan, who ruled his subjects with cruel authority. Christ came to stand on the field of battle in warfare against all the satanic forces. By representing in his life the character of God, he sought to win man back to his allegiance. RH December 15, 1896, par. 6

RH – časopis Review and Herald, 15. prosince 1896, odst. 6 Kristus přišel jako druhý Adam do poskvrněného a zkaženého světa, aby žil životem dokonalé poslušnosti. Lidstvo, oslabené v morální síle, nebylo schopno čelit satanovi, který vládl svým poddaným krutou rukou. Kristus přišel, aby se postavil na bitevní pole v boji proti všem satanským silám. Představením Božího charakteru ve svém životě se snažil získat člověka zpět k věrnosti a oddanosti Bohu.

Clad in the vestments of humanity, the Son of God came down to the level of those he wished to save. In him was no guile or sinfulness; he was ever pure and undefiled; yet he took upon him our sinful nature. Clothing his divinity with humanity, that he might associate with fallen humanity, he sought to regain for man that which, by disobedience, Adam had lost for himself and for the world. In his own character he displayed to the world the character of God. RH December 15, 1896, par. 7

RH – časopis Review and Herald, 15. prosince 1896, odst. 7 Boží Syn, oděný do lidského těla, sestoupil na úroveň těch, které si přál zachránit. Nebyla v něm žádná lest ani hříšnost, byl vždy čistý a neposkvrněný, přesto na sebe vzal naši hříšnou přirozenost. Oblékl své božství do lidství, aby se mohl spojit s padlým lidstvem, a usiloval získat pro člověka zpět to, co Adam neposlušností ztratil pro sebe i pro svět. Ve svém vlastním charakteru ukázal světu Boží charakter.

Satan declared that it was impossible for the sons and daughters of Adam to keep the law of God, and thus charged upon God a lack of wisdom and love. If they could not keep the law, then there was fault with the Lawgiver. Men who are under the control of Satan repeat these accusations against God, in asserting that men can not keep the law of God. Jesus humbled himself, clothing his divinity with humanity, in order that he might stand as the head and representative of the human family, and by both precept and example condemn sin in the flesh, and give the lie to Satan's charges. He was subjected to the fiercest temptations that human nature can know, yet he sinned not; for sin is the transgression of the law. By faith he laid hold upon divinity, even as humanity may lay hold upon infinite power through him. Altho tempted upon all points even as men are tempted, he sinned not. He did not surrender his allegiance to God, as did Adam.... ST January 16, 1896, par. 2

ST – časopis Znamení doby, 16. ledna 1896, odst. 2 Satan prohlásil, že je pro Adamovy syny a dcery nemožné Boží zákon dodržovat, a obvinil tak Boha z nedostatku moudrosti a lásky. Pokud nemohli zákon dodržovat, pak byla chyba na straně Zákonodárce. Lidé, kteří jsou pod kontrolou satana, opakují tato obvinění vůči Bohu, když tvrdí, že lidé nemohou dodržovat Boží zákon. Ježíš se ponížil, oděl své božství lidskostí, aby mohl stanout jako hlava a představitel lidské rodiny a svým učením i příkladem odsoudit hřích v těle a označit tak satanova obvinění za lživá. Byl vystaven nejostřejším pokušením, jaká může lidská přirozenost poznat, a přesto nezhřešil, neboť hřích je přestoupení zákona. Vírou se zmocnil božství, stejně jako se skrze něj může lidstvo zmocnit nekonečné síly. Ačkoli byl ve všech bodech pokoušen, jako jsou pokoušeni i lidé, nezhřešil. Nezřekl se své věrnosti Bohu, jako to učinil Adam....

God was manifested in the flesh to condemn sin in the flesh, by manifesting perfect obedience to all the law of God. Christ did no sin, neither was guile found in his mouth. He corrupted not human nature, and, tho in the flesh, he transgressed not the law of God in any particular. More than this, he removed every excuse from fallen man that he could urge for a reason for not keeping the law of God. Christ was compassed with the infirmities of humanity, he was beset with the fiercest temptations, tempted on all points like as men, yet he developed a perfectly upright character. No taint of sin was found upon him. ST January 16, 1896, par. 5

ST – časopis Znamení doby, 16. ledna 1896, odst. 5 Bůh se zjevil v těle, aby odsoudil hřích v těle tím, že projevil dokonalou poslušnost celému Božímu zákonu. Kristus se nedopustil žádného hříchu a v jeho ústech se nenašla žádná lest. Svou lidskou přirozenost nenarušil, a přestože byl v těle, nepřestoupil v ničem Boží zákon. Ba co víc, zbavil padlého člověka každé výmluvy, kterou by mohl uvést jako důvod pro nedodržování Božího zákona. Kristus byl stížen lidskými slabostmi, byl obtěžkán nejprudšími pokušeními, byl pokoušen ve všech ohledech jako lidé, přesto si vytvořil dokonale bezúhonný charakter. Nebyla na něm nalezena žádná poskvrna hříchu.

Through the victory of Christ the same advantages that he had are provided for man; for he may be a partaker of a power out of and above himself, even a partaker of the divine nature, by which he may overcome the corruption that is in the world through lust. In human nature Christ developed a perfect character. "For verily he took not on him the nature of angels; but he took on him the seed of Abraham. Wherefore in all things it behooved him to be made like unto his brethren, that he might be a merciful and faithful high priest in things pertaining to God, to make reconciliation for the sins of the people. For in that he himself hath suffered being tempted, he is able to succor them that are tempted.".... ST January 16, 1896, par. 6

ST – časopis Znamení doby, 16. ledna 1896, odst. 6 Skrze Kristovo vítězství jsou člověku poskytnuty stejné výhody, jaké měl On; může se totiž stát účastníkem síly, která ho přesahuje, dokonce účastníkem

božské přirozenosti, díky níž může zvítězit nad zkažeností, která je ve světě skrze žádostivost. V lidské přirozenosti Kristus rozvinul dokonalý charakter. **Židům 2:16-18** ¹⁶„Je přece jasné, že se neujímá andělů, ale ujímá se semene Abrahamova. ¹⁷A tedy musel být ve všem učiněn podobný bratřím, aby se stal milosrdným a věrným veleknězem v Božích věcech, k usmíření hříchů lidu. ¹⁸Protože sám vytrpěl pokušení, může pomoci těm, kteří jsou pokoušeni.“....

The humanity of Christ is called “that holy thing.” The inspired record says of Christ, “He did no sin,” he “knew no sin,” and “in him was no sin.” He was “holy, harmless, undefiled, separate from sinners.” He tabernacled among men. This testimony concerning Christ plainly shows that he condemned sin in the flesh. No man can say that he is hopelessly subject to the bondage of sin and Satan. Christ has assumed the responsibilities of the human race, and the sins of all that believe are charged to him. He has engaged to be liable for them. He obeyed every jot and tittle of the law, to testify before unfallen worlds, before holy angels, before the fallen world, that those who believe in him, who accept of him as their sin-offering, who rely upon him as their personal Saviour, will be advantaged by his righteousness, and become partakers of his divine nature. He testifies that through his imputed righteousness the believing soul shall obey the commandments of God. ST January 16, 1896, par. 7

ST – časopis Znamení doby, 16. ledna 1896, odst. 7 Kristovo lidství se nazývá „tím Svatým“. Inspirovaný záznam o Kristu říká: **1. Petrův 2:22** „nedopustil se hříchu“, **2. Korintským 5:21** „nepoznal hřích“ a **1. Janův 3:5** „hříchu v něm není“. Byl **Židům 7:26** „svatý, bezelstný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků“. Přebýval mezi lidmi. Toto svědectví o Kristu jasně ukazuje, že odsoudil hřích v těle. Žádný člověk nemůže říci, že beznadějně podléhá otroctví hříchu a satana. Kristus na sebe vzal odpovědnost za lidstvo a hříchy všech, kteří věří, jsou připsány jemu. Zavázal se, že za ně ponese odpovědnost. Podřídil se každé čáře a písmenu zákona, aby před nepadlými světy, před svatými anděly a před padlým světem dosvědčil, že ti, kdo v Něj uvěří, kdo Ho přijmou jako svou oběť za hřích, kdo se na Něj spolehnou jako na svého osobního Spasitele, budou mít prospěch z Jeho spravedlnosti a stanou se účastníky Jeho božské přirozenosti. Svědčí o tom, že skrze Jeho přičtenou spravedlnost bude věřící člověk poslušný Božím přikázáním.

Through being partakers of the divine nature we may stand pure and holy and undefiled. The Godhead was not made human, and the human was not deified by the blending together of the two natures. Christ did not possess the same sinful, corrupt, fallen disloyalty we possess, for then He could not be a perfect offering. —Manuscript 94, 1893. 3SM 131.1

3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 131.1 Skrze účast na božské přirozenosti můžeme být čistí, svatí a neposkvrnění. Bůh nebyl učiněn člověkem a člověk nebyl zbožštěn smíšením obou přirozeností. Kristus nevlastnil stejnou hříšnou, zkorumpovanou a padlou nevěrnost, jakou vlastníme my, protože pak by nemohl být dokonalou obětí. - Rukopis 94, 1893.

Christ, the second Adam, came in the likeness of sinful flesh. In man's behalf, he became subject to sorrow, to weariness, to hunger, and to thirst. He was subject to temptation, but he yielded not to sin. No taint of sin was upon Him. He declared, “I have kept my Father's commandments [in My earthly life]” (John 15:10). 3SM 141.5

3SM – Vybraná poselství, 3. svazek 141.5 Kristus, druhý Adam, přišel v podobě hříšného těla. Ve prospěch člověka byl vystaven zármutku, únavě, hladu a žízni. Byl vystaven pokušení, ale nepodleh

hříchu. Nebyla na něm žádná poskvrna hříchu. Prohlásil: **Jan 15:10** "já jsem zachoval [za svého pozemského života] **přikázání svého Otce**".

Christ alone could open the way, by making an offering equal to the demands of the divine law. He was perfect, and undefiled by sin. He was without spot or blemish. 2SP 11.1

2SP – Duch prorocství, 2. svazek 11.1 Jedině Kristus mohl otevřít cestu tím, že přinesl oběť odpovídající nárokům Božího zákona. Byl dokonalý a neposkvrněný hříchem. Byl bez vady a poskvrny.

The second Adam was a free moral agent, held responsible for His conduct. Surrounded by intensely subtle and misleading influences, He was much less favorably situated than was the first Adam to lead a sinless life. Yet in the midst of sinners He resisted every temptation to sin, and maintained His innocence. He was ever sinless. 6BC 1074.6

6BC – Biblický komentář, 6. svazek 1074.6 Druhý Adam byl svobodnou morální bytostí, která je zodpovědná za své jednání. Byl obklopen velmi rafinovanými a zavádějícími vlivy a měl mnohem méně příznivé podmínky pro vedení bezhříšného života než první Adam. Přesto uprostřed hříšníků odolal každému pokušení ke hříchu a zachoval si nevinnost. Vždy zůstal bez hříchu.

In his humanity he was the impersonation of the divine character. God embodied his own attributes in his Son, —his power, his wisdom, his goodness, his purity, his truthfulness, his spirituality, and his benevolence. In him, though human, all perfection of character, all divine excellence, dwelt. YI September 16, 1897, par. 7

YI – časopis Instrukce pro mladé lidi, 16. září 1897, odst. 7 Ve svém lidství byl ztělesněním božského charakteru. Bůh ve svém Synu ztělesnil své vlastní vlastnosti – svou moc, svou moudrost, svou dobrotu, svou čistotu, svou pravdivost, svou duchovnost a svou laskavost. V něm, ačkoli byl člověkem, přebývala veškerá dokonalost charakteru, veškerá božská znamenitost.